

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

II. Lutheri in articulo de Ecclesia & Missa contrarietas seu contradictio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

- II. *Lutheri in articulo de Ecclesia & Missa cōtrarietas seu contradic̄tio.*
 III. *Itemque de Sanctorum intercessione, & precibus pro mortuis.*
 IV. *Lutheri in articulo de Eucharistia incertitudo.*
 V. *Item de Transubstantiatione & adorazione Eucharistie.*
 VI. *De Communione sub utraque specie.*
 VII. *Quomodo discipuli Lutheri inconstantiam eius excusent.*
 VIII. *Lutheri aduersus Sacramentarios sententia.*
 IX. *Alia aliorum de iisdem opiniones.*
 X. *Ultima Lutheri Confessio.*

I. **C**H A M A L E O N T E M omnes aiunt colores assumere solitum, præterquam album: sicut hæresis quoque omnes amplectitur opiniones, præterquam veram. Obliqua hic omnia, nihil rectum. Quid ergo mirum tantam inter hæreticos opinionum esse diuersitatem, cosque tanquam eæcos in tenebris hinc inde errare, & in seculo multo incurse? Schola quippe hæreticos schola est confusione & discordia, præfigurata in confusione lingua sum apud Babylonem. In hac qui sunt, omnibus opinionum ventis circumaguntur, & quavis occasione sententiam mutant. Et quanto quisque diuicius à recta via deflexit, tanto difficulter ad eandem redit. Lutherum & discipulos eius videamus. Deum immortalem, quam illitorum cœlo inter se dissident? (a) *Lutherus ait Aquam Baptismi necessariam esse ad salutem*: Bucerus (b) negat. *Lutherus scribit exorcismos & abrenunciations in baptismo meras esse superstitiones*: Brentius & contra (c) eosdem super creaturis & surpandostradit. *Lutherus (d) Liberum arbitrium omnino tollit*: Melanchthon vero (e) docet, horribilis mendacij & Manichæorum instanciæ illos se participes facere, qui aiunt hominem omnipotē libera voluntate destitutum. *Lutherus (f) affirmat bona opera mereri premium tam in hac quam in futura vita*: at *Apologia Augustanae Confessionis* & Bucerus, (g) contrarium docent. *Lutherus (h) matrimonium Virginitati, Melanchthon (i) Virginitatem matrimonio præfert*. *Lutherus (k) Papam Antichristum esse afferit*; Bucerusecontra (l) scribit, easnotas quæ Antichristo tribuuntur Papa non conuenire. Sed quid hoc mirum in diuersis hominibus, & ijs quorum quisque nihil præclarus putat quam nouellas opiniones comminisci, quas post permittam sibi quicquid velit credendi

ac dicendi licentiam, tamquam simia catulos suos tenerime foueat ac tenacissime amplectatur. At quod unus idemque homo, (m) quis Proteo mutabilior, mille diuersas & inter se pugnantes opiniones configat & promulget, id vero quis non prodigiosam inconstantiam, & certissimum fanaticæ ac diabolicae doctrinæ testimonium esse dicat?

Lutherum solum in aspectum producamus, & cibis eius quasdam (omnes enim vix possibile est) repugnantes inter se opiniones colligamus, ut postea articulum illum de Cœna Domini, quem ille contratoxius antiquitatis fidem interpretatus est, & Carolstadio ac Zuinglio sese ipsi opponendi ansam dedit, tanto melius enucleare possimus. Omitto hic contingenta septuaginta & quatuor mendacia ab uno (n) tantum ex uno eius *De Votis* libro collecta. Erratum veridicushic yates gloriat, à nemine unquam se in mendacio deprehensum. Murnerus certe non sine multo sale Lutheri hanc inconstantiam retundit, eumque in illo ipso libello quinquaginta mendaciorum conuincit. Verum aliquam multas eius contradictiones inspiciamus.

II. Magnushic Prophetain Confessione Fidei ad Anabaptistas scriptis, sub Papatu veram fuisse Ecclesiam, veram scripturam Sacr. verum Baptismum, vera Sacramenta, veras Claves Ecclesie; idem vero postea à Papâ Antichristum faciens, omnia corrupta, nihil sani fuisse ad rauum usque in scriptis suis inculcauit. Ut initio Ecclesiam suam tanto facilius plantaret, affirmabat eam hactenus nefcio quibus in angulishac illac dispersam, inuisibilem latuisse (quod etiam Quinto Euangelio, Confessioni scilicet Augustanæ, insertum fuit.) Deinde vero suo se ingulans gladio, (o) facetur, Ecclesiam semper visibilis.

T
Icm,

a In Visit. Saxonica & alibi. b Comment. super Matth. c In statutis Eccles. Ducatus VVittenbergici. d In Assertionibus suis & lib. decapitu. Babyl. e Loc. commun. Anno 1531. editis. f In suis Declarationibus. g Scripto ad Conc. Trident. h In Ep. ad Alb. B. i In Apol. k Plurimis locis, & picturis. l In Paulum ad Philipp. m Vide Staphyl. Luth concord & Conradum Vetter, sine de Cornu. Evangelischer VVetterhan. Catechismum Lutherico-Catholicum. n Dietemb.lib. De votis Conr. Andree in veraci Lutherio. o Tom. 2. Germ. fol. 467. in Ed. 1552 & alibi.

lēm, & Sacra menta semper visibilia fuisse; quod etiam Melanchthō in postremis locorum Cōmū editionibus affirmat. Idem Lutherus (a) Missam pro sacrificio agnoscit, eamque in libro De Visitatio ne, vulgatilinguā vbi Latina nou intelligitur, dici a recitari iubet. At in Sermone de Nouo Testamento & alibi passim Diabolus appellat invenit, quamvis formam eius aliquam in sua Ecclesia refuerit, ut postea dicam. Lutherus, (b) iam Latina, iam vulgari, iam alta, iam summissa voce eam vult decantari: idem iam Canonem solum pro Missa, iam pro abominatione habet. Modocī Misla est Euangelij compendium, mox idolatria Iudaicā detestabilior. Iam pluribus ea, etiam defunctis prodest: iam nemini nisi celebranti, ac tandem nulli omnino. Coniugium Sacramentum esse Tomo V. scribit: at II. id negat.

III. In Sermone de Lazaro ait ē Scriptura probari non posse, pro mortuis orandum esse: at ē contrario in sermone de Natiuitate Ioannis Baptista & in Resolutionibus, conclusione xix. dicit, sanctum desiderium quo animæ torquentur, Ecclesiæ precib⁹ seleniti, quum Deus velit ut eis subueniat. Et in sermone de Indulgentijs ait, nihil dubitate se quin Misla pro defunctis celebrata, multo maiorem eis affterat utilitatem quam Indulgentiæ. Deinde in libro De abroganda Misla omnia illa quæ ante d̄ xerat cludit, quamvis diuersis in locis Purgatorium esse fateatur, immo pro certo atq; indubitate afflueat. Idem tamen ad Valden ses, ut Purgatorium quis esse credat, neminem teneri scribit, quum nihil de eo in scriptura habeatur. Conclusionē contra Ecclesiam Lutherus ait, Christi merita thesaurum esse Ecclesiæ, ac certum esse nos Sanctorum quoque meritis adiuvari. Idem alibi, se cū tota Christiana Ecclesia statuerit dicit, Sanctos honorandos esse & inuocandos. Quidenim, inquit, opponere quis possit ijs miraculus qua hodie etiam Deus per Sanctorum Reliquias operatur? Sed audiamus eum alibi loquentem. Ego, ait, pro omnibus S. Petri meritis ne obolum quidem interduim, ut qui seipsum inuare non potuerit. In libro de Præparatione ad mortem dicit, Sanctos in auxiliū esse vocandos, ē contra vero idem in Capite de Fide, editionis de Anno M D XLIV. nec rogandos nec inuocandos esse affirmat. Et hanc quidem opinionem Lutheranæ Misla fabri amplexi sunt; ac propterea ex ea omnem Sanctorum memoriam fustulerunt, contra torius Ecclesiæ consuetudinem. Omnes enim qui in toto Mundo sunt Christiani, Latini, Græci,

Moscovitæ, Armenij, Abyssini, & alij in Missis & Liturgijs suis Sanctorum commemorationem celebrant, Apostolorum in eo traditionem sequentes, cuius S. Dionyius & S. Clemens faciunt mentionem. Quando sacrificium celebramus, (id est Missam) inquit Cyrilus, Sanctorum commemorationem facimus, ut Deus ipsorum precibus & intercessione supplicationes nostras exaudiat. An putamus eum qui à Theodoreto strenuus Apostolicæ Fidei Defensor appellatur, Christianis falsam doctrinam tradere, aut de visitatis in prīca Ecclesia ritibus falsum testimonium dare voluisse? Evidem Sanctos nequam nos adorare animum vñquam induxerimus, nisi eos inuocando & honorando, Deus etiam simul inuocaretur & honoraretur. Illos nos inuocamus, ut Deum nobiscum inuocent, laudent & celebrent. Quod si illi quum in Mundo adhuc essent (vt Hieronymus contra Vigilantium argumentatur) pro nobis orare potuerunt; quantomelius idem iam facere poterunt, gloriose in cælesti triumphantes: quorum virtus ad ipsas mortuorum corporum tumbas semper rediua ac recens appetit. Idem S. Augustinus & S. Chrysostomus dicunt. Quis vero tam est perfidus & frontis, ut à ium horum sententia prouocare auit? nisi fortassis malitius aliquis spiritus ex Inferno progressus. Existimandum non est, ut inquit S. Gregorius, quidquamin Mundo ijs ignotum esse exterius, qui interius diuina & charitatis sunt participes. In Deilumine, ait S. Bernardus, dicit quia quod nesciit, neget ait quod sit obliuī citetur. Verum ut hominis huius inconstantiam tanto melius cognoscamus, alij ostendamus, non pigriti nos scripta eius, licet præter gustum ac voluntatem, euoluere, atque ex ijs loca quædam producere ē quibus tanto Propheta & Doctor nequaquam dignæ contradictiones elueſcant, quas tamen ipse in se agnouit. In Præfatione enim libris suis præfixa lectio rem ante omnia rogit ē per Iesum Christum obsecrat, ut si scripta ipsius cum iudicio ē quadam commiseratione negat, ac meminerit ipsum olim Monachum suisse. Dicamus primo de Eucharistia.

IV. Ceterum est Lutherum initio de Sacramento altaris idem cum Catholica sensisse Ecclesia. Hinc ad Albertum Marchionem Bædeburgicum scribit, quum opinio de S. Sacramento in Ecclesia semper fuerit uniformis, eam in dubium renovare, nihil aliud esse quam dubitare, utrum Deus Ecclesiam in terra habeat. Et alibi ait, Verba Christi nuda esse atque

a Exposit psal. 109 & in Resolut. 16. b Cochli. in Septuagiti Luther.